

Predikan i Lycksele kyrka söndagen den 18/10 2020.

Predikotext: Markusevangeliet 2:1-12

Övriga texter: Josua 2:1-15; Hebreerbrevet 11:29-33

Tema: Trons kraft

Firningsdag: 19 söndagen efter trefaldighet

Typ av gudstjänst: Mässa

Musik:

Inledning

Ibland kan jag undra om Gud har humor, vi kan ibland ana det i skapelsen där allsköns lite roliga djur och växter finns, min favorit är nog Näbbdjuret. Det kan sägas vara som en utter med anknäbb framtill och bäversvans baktill, men kikar man vidare finner man simhud mellan tårna och ändå grävlinglika (och med god grävförmåga) tassar. Hannarna har giftsporrar på benen och det är inte vilket svenssongift som helst, det har en ganska ovanlig molekylär sammansättning som kan döda mindre däggdjur (dock inte Näbbdjur) och orsakar kronisk intensiv smärta hos en människa i flera månader.

Ungarna har mjölkttänder men de vuxna har typ som en näbb hos sjöfåglar som är hård och dock har de vuxnas tunga en form av tandliknande struktur.

De tittar inte under vatten då de jagar utan med hjälp av trycksensorer och elektriska receptorer i näbben finner de bytet på havsbotten.

Och förstås, de lägger ägg (rätt ovanligt hos däggdjur, iaf jag lärde mig i skolan att däggdjuren föder levande ungar).

Inget helt vanligt djur alltså och säkert sätter det lite griller i huvudet på den som ska artbestämma det hela!

Men mest tänker jag faktiskt på dagens tema: ”Trons kraft”. På något sätt blir det lite Guds humor eller kanske ironi i detta. Jag menar jag är ju läskunnig och ser de stora troshjältarna som räknas upp i dagens texter, jag tänker på de många som trosvisst gått ut i missionen (hemma och långt borta).

Men ändå känner jag att okej, här står jag och ska predika om trons kraft, för den som inte vet det så är inte kraft det jag innehar mest just nu. Jag är sjukskriven och dagsformen är högst varierad. Orken är dock ganska konstant lägre än jag önskar, och då ska jag tala om kraft, det är möjligen något jag ber dagligen om, men ingenting som är typiskt för mitt liv eller mig nu.

Utmattning

En vän till mig som också varit i detta med utmattning likt mig, han sa att det var otrevligt, men en sak som var bra var just detta att allt skalades bort, det blev så tydligt och så stärkt att vara nära Gud, bli buren, tydligt att det konkret är en Guds nåd och ingripande om man orkar upp, eller orkar alls. Egot blir litet, men får å andra sidan plats kanske än bättre i guds famn?

Vi återkommer till trons kraft om en stund. Nu kikar vi på de texter vi har, för trots att predikanten förhoppningsvis har ord från Gud så är ju Bibelns texter just Guds ord, så vi gör som man sade i upphovet till den kyrka som sedan blev Svenska kyrkan: Ad Fontem: [Åter] till källorna, och Sola Scriptura: Skriften allena.

Uttåget ur Egypten

Vi får följa med folkets spejare ut ur Egypten men framförallt in i det utlovade landet! En del tror att det är en saga, men mycket finns dokumenterat i källor utanför Bibeln. Och det tycks finnas en del arkeologiska rester att stödja sig på! Ta gärna ett exemplar av foldern där nere, och om man vill låna boken så gör det!

När Röda havet delade sig

En 3,5 m lång papyrus-rulle, lpuwer-rullen, innehåller mängder av uppgifter om de olyckor som drabbade Egypten innan israeliterna tilläts lämna landet. Rullen är skriven under den 19:e dynastin, vilket är den dynasti som tog vid kort efter Exodus. Man kan således konstatera att det finns egyptiska källor som bekräftar förspelet till Exodus.

Lennart Möller lät utforska Nuweiba mycket noggrant och fann bland annat just här vid Nuweiba finns en landbrygga mellan västra och östra sidan av Aqabaviken. Vattendjupet här är mellan

några meter till något hundratal meter. På båda sidor om landbryggan är djupet mellan en och tvåtusen meter.

Dessutom, på motsatta sidan av Aqabaviken finns också en flack, öppen plats som kan rymma en stor folkmassa. Runt omkring stötar 2000 meter höga berg rakt ner i havet. När sedan havsbotten på denna landbrygga undersöktes av Möller och hans team fann man till sin förvåning att där fanns lämningar på botten som liknade vagnshjul och andra delar som skulle kunna tillhöra egyptiska stridsvagnar. Fynden förekommer inom ett stort område på omkring 5 gånger 14 km. Hjulen var övervuxna av koraller, men ändå var formen omiskänlig. I ett fall rörde det sig om ett fyrekrat hjul som var förgyllt. Hjulet hade bara en mindre korallöverväxt på grund av att det skyddats av bottenslammet. Man har funnit inskriptioner från tiden för farao Thutmosis III under den artonde dynastin, som just beskriver förgyllda vagnshjul av just den här typen.

Det vi också kan ta med oss är väl att spejarna, som fick en viktig uppgift i Guds rike tar in hos en prostituerad vilket väl vi kanske inte tänker är just något som Gud kallar dem till, eller? Var de vanliga syndiga människor, men ändå av Gud älskade och som trots allt hade fått ett förtroende och ett uppdrag?

Och hon, som var föraktad, hon fick det stora uppdraget att vara Guds väg och möjlighet, och hon fick vara till räddning för sin familj och hon får nåd! Och hon som var längst ned och dessutom på den andra sidan hon ger dem råd som räddar livet på dem, som är vist i verserna efter de vi nu läste! ”Hör du som har öron”, som Jesus sa!

Så oavsett vad vi kan komma med för kraft, för helighet, eller vilka brister och svagheter vi har, så är ingen av oss för omöjlig att rädda för Gud! Guds nåd och räddning gäller alla!

Förvisso är den som inte tror, den som inte har Jesus, den är förlorad, den har inget evighetshopp och ingen fast grund i den värld vi lever i, förvisso finns räddningen bara hos Gud genom Jesus Kristus, men å andra sidan finns räddningen där för alla människor! För inget annat spelar roll än det vad Jesus gjort på korset för oss, han tog vår synd, vår ondska, han tog det som skiljer oss ifrån Gud och naglade fast det på korset, och när han sedan uppstod då blev det kvar, det blev dödat och maktlöst.

Bibeln säger: ”Er fiende djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker någon att sluka” (1 Petr. 5:8)

Men i och med Jesu död och uppståndelse då är det som i psalmen nr. 40 Kristus vandrar bland oss än, vers 3:

Kristus skänker oss en tro, full av segerkraft och ro.

Vad vi fåfängt kämpat mot, lägges maktlöst för vår fot

Hebreerbrevets exempel

Vi har väl kvar lejonet då vi kikar på Guds ord i Hebreerbrevet?

”Genom sin tro kunde de besegra kungariket... de kunde täppa till lejonens gap”. Kanske ska vi komplettera med några datum och personer, bara för att fylla på listan efter Bibelns tid. Slaveriets avskaffande i det Brittiska imperiet, eller i Sverige, kan nog sägas vara en direkt följd av att följa Jesus! Wiliam Wilberforce drev frågan med hjälp av många andra från slutet av 1700-talet till drygt mitten på 1800-talet!

Medborgarrättsrörelsen i USA fortsatte kampen, ledd av pastor Martin Luther King.

Men om vi ser på både de exemplen (King dödades egentligen innan så mycket juridiskt förändrats, Wilberforce hann just se det röstas igenom ett förbud innan han själv dog) och vad Hebreerbrevet fortsätter med så är det så här: ”De var svaga, men blev starka... de måste hålla till i ödemakrer och bergstrakter, i grottor och jordhålor.” och så kommer v. 39; liksom den beklämmande slutsatsen: ”Ingen av dessa som genom sin tro har fått Guds vittnesbörd fick se löftet uppfyllas.”

Så kanske är vi åter hos min kamrat, i det svaga då måste vi hålla oss till Gud, det finns inget alternativ, men också är det så att när vi håller oss till Gud då formas och förvandlas vi och används av Gud, slaveriets avskaffande i romarriket tycks intimt höra samman med att den utsatte fick kraft och broderskap med de som ägde dem, och de som ägde fick nya bröder och systrar som eftersom de var ödmjukade under Gud inte kunde hållas fängslade, men det tycks

varit en tyst, stilla, men oemotståndlig revolution med kraften och inspirationen från Jesus och den kristna tron.

Ta en bok!

Längst ned i kyrkan idag ligger det en hel del material, om israeliterna och vandrigen genom Jam Suf, Röda havet, om kristen tro och slaveri, men så kan det ju ibland vara så att man tänker att Gud vill ändå på något sätt ha trons kraftiga hjältar, vi känner inte nu Wilberforce misströstan (han var utmattningsdeprimerad än mer än jag, vad jag förstår), vi vet inte så mycket om Luther Kings kamp för att samla de goda krafterna utan att de slogs med varandra, men för alla oss som tänker att vi ska i alla fall ha trons kraft först, sedan kan vi närma oss Gud så ligger en liten stillsam bok: ”Si senior” där nere. Det är dina och mina grannar som är i fokus! Ulf och Gunbritt Jonzon, med utgångspunkt här i våra trakter, vi kan mötas och inspireras, även om de oftare firar gudstjänst i en annan del av kristi kropp (Pingstkyrkan). Magnus Lindborg har skött författandet!

Jag bara vill säga det innan vi går in i Markusevangeliet, för där är det en så känd berättelse, och vi tänker så lätt att det är för någon annan, att det är någon annan stans och en annan tid, men det är för oss!!! Dig och mig! Vi får, oavsett egen styrka, vandra i trons kraft!

Markusevangeliet

I Markusevangeliet läste vi om de hängivna vännerna, den lame mannen, hissade ner honom genom taket. Taket var ju ett annat slag än vårt, säkert hade Markus god koll på hur det var, han var ju tolk åt Petrus vars hus man var i, eller så hade han eget likadant.

På rekonstruktionen från Nasaret Village ser man konstruktionen, men moderna regler gjorde att man var tvungen att dubblera antalet tjocka träreglar i taket. Höjden var nog ungefär bara till just där avsatsen börjar.

Så här ser Petrus hus ut nu, eller kyrkan som är byggd där historien pekar ut platsen (rätt sannolikt att vi nu på dessa bilder faktiskt står på samma plats som alla de som ville höra Jesus då).

Åttkanten här är resterna över den äldsta kyrkan från bysantisk tid och under den har man funnit resterna av ett hus, kanske och troligen där Jesus botade Petrus svärmor. Där de som visste något sa att han hädade eftersom han sade sig vara Gud, då han kunde förlåta synder. Kanske oviktigt för oss på ett sätt, men ett utmärkt exempel på hur världen med hjälp av den onde vill få oss att tvivla på Guds ord.

Man har gjort sig viktig om att Jesus minsann inte var Gud själv som kommit till jorden, det där att han var gudomlig kom först senare, men här har vi alltså i det äldsta evangeliet, skrivet mindre än 20 år efter att det hände, då de som var med levde (både anhängare och motståndare). Jesus är alltså Gud själv, det säger detta och ännu äldre vittnen från historien. Vi kan alltså lita på Guds ord!

Här ser ni också hur trångt det måste blivit, det är trååångt! Och man såg ju inte heller över husen bort till Petrus, utan tak och gränder var nog det som gällde! Synagogan i förgrunden.

Synagogans undre lager är med säkerhet från Jesu tid, här undervisade han alltså, och vi läser lite tidigare i Markus att:

[Han undervisade i synagogan]. Alla överväldigades av hans undervisning, för han undervisade med makt. (Mark. 1:21-22)

Den onda anden i en man känner igen honom som ”Guds helige” och Jesus driver ut demonen. Och:

Alla greps av bävan och började fråga varandra: ”Vad är detta? En ny undervisning, med makt bakom orden! (Mark. 1:27)

Och så är det, vi inbjuds av vår Herre, han som gjort allt, att vandra med honom och på hans uppdrag och genom hans kraft vara med att göra vår värld, den plats vi är satta på här i Lycksele och på andra platser, till en värld än mer efter Guds goda kärleksfulla tanke och längtan, den han hade från början vid skapelsen och det hopp vi har om tillvaron en gång i himlen!

Vilka trons hjältar ska använda kraften?

Vi är mitt i en passage där Jesus gör underverk, går vida om kring, och presenterar sig och vem han är (Gud som kommit till sitt folk, sin mänsklighet), och i denna presentations del så ska vi till slut se på passagen just efter. Där helas nämligen ingen fysisk åkomma, dock kanske ett hjärtas kärlek väcks. Här kan vi se att inte bara gäller att Guds kraft, trons kraft gäller också nu, utan att det gäller dig och mig.

Tullindrivaren Levi kallas

För där kallas en av de onda, en av de ruttna, en av de som ansågs vara längst från Gud; en tullindrivare vid namn Levi. Vi känner honom senare som en av de fyra som skrev om Jesus i Bibelns evangelier.

De som visste, de som var duktiga, ifrågasatta givetvis, men Jesus ger oss uppgiften och minnet hur vi ska verka i trons kraft:

När de skriftlärdade bland fariseerna fick se att han åt med syndare och tullindrivare, sade de till hans lärjungar: ”Äter han med tullindrivare och syndare?”

Jesus hörde det och sa: ”Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.”

Så kanske ska vi be om att genom Anden få verka i trons kraft, för att söka upp det i oss som är förlorat och omvända oss bort från det, och så följa vår Herre i kallelsen att söka upp och återhämta de som går förlorade!?

Amen